

в. „НИШАВА“ излази седмично.

Годишнине абонаментъ 250 лева,
за странство 5 лева.Абонамента започва от I число
всички външни и вътрешни
обявления и реклами.Търговски, частни, свадбени
и пр. по споразумение.Приставски на III и IV стр.
по 6 ст на дума—двукратно.Всичко що се отнася до в-ка:
ръкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
в. „НИШАВА“—Цариградъ.

Ръкописи не се вършатъ.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 5 стот.

НИШАВА

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСНИКЪ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Голъмо внимание.

Митнически —календаръ за ТЪРГОВЦИ и ЗАНАЯТЧИИ.

Давайте рекламирайте за своята търговия и занятие във най разпространените вѣстници: „Вечерна Поща“, „Камбана“, „Рѣчъ“, „День“ и „Нишава“.

Много интересно и за прѣпоръка а най важно е, че срока за даване обявленията въ „Митническия календарь“ изтича до 22 т. м. Горния календарь ще сгрупа 60 ст. и ще съдържа всички упътвания и подробности за търговците.

Абониране, даване обявление и всички справки въ печатницата при М. Хаджиевъ — Цариградъ.

За всички.

Плика и бланки, визитни, голежни и свадбени карти, ПАПКИ за частни търговци, общински и държавни учреждения

За градските и селски общини
Имаме всички дѣловодни и счетогодинни книги, както и книга за **Запасните** долни чинове обр. № 12.

От печатницата.

ПРИСТИГНАХА

консервириани зеленчузи и риби,
въ магазина на **Георги Миновъ**, цѣни опредѣлени. Сѫщо
Зехтинъ I кач.. Шарланъ и маслини,

**Разни видове илюстровани
карти при Георги Миновъ.**

Явна благодарностъ.

Църковното настоятелство при църквата св. Рожество Прѣсветая Богородица въ гр. Цариградъ не намира думи, съ които да изкаже своята благодарностъ къмъ съражданния ни г. Видоловъ отъ гр. Цариградъ, за щадрия му подаръкъ на църквата ни единъ кандило сребърно.

Нека Всевишний му даде здравие и животъ, както на него тѣй и на семейството му, а примѣра му да служи за подражание.

Зи църковното настоятелство Прѣседателъ св. икономъ: Петър Шишковъ.
гр. Цариградъ,
17 декември 909 г.

Опустошаване гората около Града.

Едно отъ най голѣните природни богатства на една страна е гората.

Тя е Божия благодатъ за единъ народъ, който има щастливо да я притежава.

Кому не е известна ползата отъ гората. Кой незнае, че тя ни дава материалъ за горене и сроеване; кому не е известно, че тя съ нейните листа прочиства въздуха, като посма въглерода и испуска кислородъ; кому не знае, че тя запазва водата; кому не изпитва най-голъмо удоволствие подъ гъстата ѝ сѣнка и на зелената морава? Кой не се наслаждава отъ природната ѝ красота?

Нѣма съмнение, че всѣки. Като е съзнатата ползата отъ горите, затова за нейния надзор и експлоатация е изработенъ законъ за горите и сѫ наредени цѣла армия служащи и чиновници за нейното охранение. Въпрѣки всичко това, сега гората около Цариградъ най немилостиво се опустошава, като въ природната градина находяща се на юго-западната страна на града, отъ нѣколко дни насамъ е влѣзала не милостивата сикира и наврѣдъ корени гората.

Човѣтъ като вишка какъ се изсичатъ младъ дръзчета, просто космитъ му настърхватъ; той не може, ако си не даде отчетъ, защо това се прави така. Защо грижитъ и трудътъ полагани цѣли 30 години за нейното запазване, сега е позволено съ единъ замахъ да се опустоши всичко.

Пита се самъ: дали цѣлта на положения трудъ е постигната?

Дали нейния мандатъ за съществуване е истекъ и сега вече трѣба да се у-

ничотожи?

О, не, нито едното, нито другото е постигнато: но всичко това се прави отъ слабата оценка на ползата що ни принася гората.

Виѣсто да се залесява и окрасява, то се уничтожава. На това мнозина, а най-вече притежателите на гората, ще възразятъ, че това е частна собственостъ, затова свободът е ступанина каквото ще да постигне съ имота си; да това е така, но до толкотъ, до колкото съ това не се уврѣжда общото благо на страната, а щомъ отъ личния интерес страда общия —, тогава правата на частната собственостъ, обязательно трѣба да отстѫпѣтъ на общите интереси.

Ето защо горската и общинска властъ трѣба да се застѫпи и не позволява оголването на балканъ около града, толкотъ повече, че този балканъ е не правилно заоцененъ не много отдавна, отъ нѣколко лица и се притежава безъ документъ отъ тѣхъ, като при това постъплено и не осътно се присвояватъ общинскиятъ мѣста, затова общината трѣба на време да се заинтересува и спре изсичането на гората окото града: ако е потрѣбно нека се вземе рѣшеніе за отчуждане на частните гори, които сѫ близо до града, и докле да стане това, на ступанието да се позволява да се ползуватъ отъ гората до толкова, до колкото тъзи полза не застрашава изкореняването на гората; т. е. да имъ бѫде позволено да прочистватъ гората и се ползватъ отъ нея само за топливо и строителенъ материалъ и то само за свои нужди, а не за търговия, като това имъ е разрешено за сега. Зная, че това не е въ интереса на ступанието на горите и затова ще осѫждатъ мнѣнietо ми, но нищо, както това е тѣхно право да защитатъ личния си интерес; сѫщо така е и мое право да защита общо-народния интерес и общественото благо. Съ това азъ не изчерпвамъ въпроса за изсичането гората около града, а само го зачеквамъ за да се пише и говори по обширно по него.

Писуши тѣзи юдове, като обрѣща вниманието на горската и общинска власти, наѣдѣ се, че тѣзи послѣдната ще вземе мѣри за спиране изсичането на гората, и разпореди за залесяване на върха „парасина“ и други горини.

11/XII 1909 год.

Цариградъ.

Jin.

Рожби на грѣха.
съ илюстрации и богато четиво
**ПРИСТИГНА И СЕ ПРОДАВА ВЪ
НЕЧАТИНИЦАТА. ЦѣНА 60 СТ.**

ПИСМА И ДОПИСКИ

Отъ похвала къмъ провала.

Отъ като днешното Демократическо правителство е взълто властта върху си, отъ ден на ден все повече и повече се чуват охания и оплаквания. Отъ всъкаждъ се чува „положението е лошо“¹. Вънътъ отъ министрите и чиновниците и вънътъ отъ редакторите на правителствените вестници, всички сѫ замислени, всички сѫ отчаяни отъ безисходното положение, въ което е испаднала, слѣдва да испада цѣлата страна. Независимо отъ гоненията, прѣслѣдванията и безбожните отмъжения, за които не веднъжъ е говорено въ неподкупните вѣстници, българските граждани се намират въ отчаяно положение вслѣдствие на големия застой въ занаятчиите и търговията, отъ които се е породила и сѫществуващата днес парична криза въ цѣла България. До завчера заможни и солидни търговии, днес се оплакват, че отъ 1½ година насамъ работятъ имъ отиватъ назадъ, че единъ всесобицъ застой се чувствува на всъкаждъ и въ всичко, кредитъ нѣма никакъвъ, а работата хичъ.

По напрѣдъ всичките търговци сѫ имали най-широкъ кредитъ на всъкаждъ, търговията отиваща тѣрдъ добре, а днесъ 100 лева да потърсишъ въ заемъ или не ще можешъ да ги намѣришъ никакъ, или иначе ще ги намѣришъ съ големи лихви, и всъкъти извинява съ големата криза. Едно статистическо сравнение у сѫдебните пристави най-наглѣдно би показвало, че днесъ даже такива дребни земаници отъ 10—15—20 л. се събиратъ все съ изгълънителни листове с всички го ударили на домандарджилъкъ и всевъзможни изврътвания и то не отъ нечестностъ или зла воля, а просто по принуждение и отъ желание да се мине по-вече врѣме, въ което всъкъ и за всичко търси спасителна цѣръ. Какво правятъ правителствените хора при

това плачено и отчаяно положение на българските граждани?...

Паради, тържества, посрѣдници, изпращания, музики, овации безъ овациенти и пр. и всичко това се прави за замазване отчѣтъ на хората.

Правителствените вѣстници безочию тържатъ всѣки денъ за победи, успѣхи, намаления на данъци и др., но никой не е виделъ и не е чувствувалъ и най-малката реална полза и облекчение отъ всичките тия платени хвалби. При тѣкона мрачно положение, въ което днесъ е изпаднало населението на цѣла България, правителството трѣбва най-послѣ да съзнае, че отъ като е дошло на власт хората се опропастиха, търговищтъ се съспаха, занаятчиите се отчаяха, селянина се е замислилъ и незнав какво да прави и всичко е изпаднало въ едно безисходно положение, всичко е по-тежало въ мракъ, скрѣбъ и отчаяние.

Правителството за да извѣри единъ патриотически актъ, който ще биде единъ ственъ въ тѣхното властуване—да се отеглатъ отъ властта и да оставатъ хората да си поотдыхнатъ, свободно и всѣки съ равни права прѣдъ законите и властта да почне да се грижи за поминъка си и по тоя начинъ и търговията и занаятчието и всичко да си тръгне въ нормалния путь.

Подписа не се чете.

Do Господина Редактора на в. „Нишава“
въ гр. Царбродъ.

Моля Ви Г-нъ редакторе да напечататъ въ вѣстника Ви слѣдующото.

Постоль Алексовъ отъ с. Табанъ, съставилъ фалшивъ записъ противъ Милошъ Колевъ отъ с. Бахалинъ, на сума 18 л. 75 ст., на който записъ подписанъ настъ Д. Маринковъ и М. Пауновъ отъ с. Табанъ за свидѣтели. Прѣглѣданъ записа видѣхме, че не сѫ наши подписи, затова го дадохме подъ прокурорския надзоръ въ София, за фалшифициране на подписите ни, а молиме читателя на настоящето въ вѣстника да разгласи обстоятелството—какъ несме ние подписвали такъвъ записъ,

макаръ това да е разгласено мѣжду общество.

Съ почитание:
14/XI 1909 год. Д. Маринковъ,
с. Табанъ, М. Пауновъ,
Кръчмаръ въ с. Табанъ.

Пѣсъ съставена за Симеонъ Денковъ следъ
убийството му въ Македония.

(Отъ баща му.)

Ахъ Симеоне, Симеоне,
Зашо кѫщата си ти остави,
Баща, Майка ти забрави,
Въ плаче и слези ни остави;
Зашо, кога, за Македония се готовше
Не се обади ти,
Та съ послѣдна цѣлувка да те изпратя ти?
А мълкомъ сутринъ въ зори ти замина
И кога границата ти прѣмина, съ писмо
ти не обади?
О, кога, буенъ Вардаръ ти прѣброди,
Четири години Македония прѣходи,
Като че Македония те роди?!
О, Симеоне, Симеоне твойта мисъль бѣ
широка!

Твойта идѣя бѣ висока!
Какъ се покори на куршума?
Ти остави мило драго,
Ти прѣбрѣ земно благо,
Школи и науки класа и катедри:
„, за тебъ бѣха, виша школя, дѣло Македонско,
Балканитѣ тамъ ученици, другари—Македонски роби.

А защо свободна България ти остави,
Майчина любовъ ти забрави,—
Горчиви слези вечно да пролива??

О, млади за тебъ пѣсни ще пѣять,
Но въ родителската душа,
Тѣги и плаче ще вѣять.

Ахъ, Симеоне, Симеоне,
АЗъ ти тукъ завиждалъ,

Че славно, юнашки се ти бори,
До като куршумътъ те събори,
Непороченъ кости тамъ остави.

О! какъ юнашки границата ти прѣмина,
Въ земята на тиранина,

нѣкой да я слѣди.... И вървейки така, тя уплашено се спрѣ и прошепна—„Глѣ съмъ търгнела—Нали това ще е прѣстѣплѣніе?—сетиѣ се замисли и пакъ тръгна като рѣче—„Нелътова нещѣ е прѣстѣплѣніе“.... Сега тя вървеше бѣрзо стихинио—по бѣрзо отъ вѣтъра, по-стихинио отъ халитѣ.... Тя искаше да пристигне рано, много рано, до като още викой нѣма, до като още всички спятъ въ топлите легла до като още царува нощната тишина,—да пристигнете тамъ кадѣто беше наимислила, а нощта бѣше тѣмна, ноцца отъ новолуние.... Звѣздичките бавно, страховито трѣпереха и незабѣлѣзано ченѣха прѣдъ ясната зора, а студътъ сконаваше всичко въ леденитѣ си окови, а дребнитѣ синкави син-

жинки съхнеша отъ неговата суровостъ, които подети отъ вѣтъра, стихинио се носеха на далечъ.... Жива луша ниве се не мѣркаше, хората спѣха въ топлите легла, пилцитѣ—подъ покривитѣ на стрѣхитѣ или хралупацитетѣ... а тя, жената, се вървеше, вѣтърътъ полемаше дрипнатѣ й и ги усукваше около слабитѣ ѝ крака; разневаше несвесената ѝ коса, а дребнитѣ сухи синжинки плѣтно се вливаха по нейнитѣ безкръвни меса... Сега тя нечувствуваше студъ, мисъльта ѝ беше въ едно—„Колкото по рано, толкова по добрѣ. Малко лѣрница за нейнитѣ лѣца.... а тамъ?.... тамъ има много лѣрва...“ И учесана въ тия мисли тя се повече и повече усилиаше вървежа си.... даже тичаше пенекога... и ето тя

Подлистникъ.

Отъ Христо Гоцилъ.

Вдовица.

Току що нощта се прощаваше съ своиѣ посаѣдни милувки на живота, а денътъ се готовше да я замени—това беше въ зори, когато една жена, обвита въ драпи излѣзе изъ кѫщичката, която се намираше въ югъла на улицата „Ник....“. Жената бѣше блѣда, уплашена, несвесена.... Скоро тя се уплата къмъ друга улица.... Отначало тя вървеше ту бѣрзо, ту полека. Погледа ѝ беше страховитъ отъ врѣме на врѣме тя се спираше, напрягаше слухъ и гледаше съ изудение да не би

А защо по-юнашки не се завърна,
А остави гроба тамъ?
А кога въ аскера се сражава,
Вие бѣхте двама съ твоя другар,
Кой бѣше твойта помощъ?—Господъ и Господа.
Ти падна, падна пронизанъ,
Съ стотина куршиза,
Падна юнака.
Изчезна надежда.

До Господина редактора на „Нишава“
Моля, дайте гласност на следното.

Управлението на Царибродската прогимназия, съобщава на „зани-
тересованите родители“ следното:

1) Не е върно, че въ прогимназията се е работило безъ наре-
дена програма. Тя се измѣнява
сега, защото скоро е назначенъ
още единъ преподавателъ;

2) Не е върно, че занятията сѫ
само прѣдобѣдни и още несе-
риозни;

3) Не е върно, че учениците
сѫ „хайти“. При това вънъ отъ
училището поведението на учени-
ците зависи по-вече отъ родител-
ския надзоръ, отколкото отъ тоя
на учителитѣ.

Върно е само това, че тази го-
дина кжно започнаха учебните
занятия (изгубиха се близо 2 два
месеца) и кжно се прие програма,
но причинитѣ на това тър-
сете въ октомврийския ремонтъ
на училищното здание и въ нѣма-
нето на учителски персоналъ, кой-
то (персоналъ) се разбѣга отъ
лѣтошната гонитба противъ учи-
телитѣ въ града. „Зани-
тересованите родители“ осъдиха ли на
врѣме тѣзи злини за училището?

Не. Сега чакъ се обаждатъ и то
за работи, които не сѫ отъ тѣхна
компетентностъ, а тази кжна и
дребнича „зани-
тересованостъ“ иде
пакъ отъ злобата и нехайнността
на тѣзи „зани-
тересовани родители“. 15/XII 1909 год. гр. Царибродъ.

От управлението на училището.

Хроника.

Въ памѣтъ 100 год. отъ рождението на Гладстона, въ гр. Царибродъ се от-
служи панихида въ присъствието на не-
бивало до сега множество. Взеха участие
всички граждани, чиновници, учители съ
учениците и офицерите съ войниците, на-
чело съ Полк. К-ръ, г-нъ Пачевъ, които
при свѣршване на панихидата държа една
дълбокопочувствена рѣч и запозна вой-
ниците съ страданията на българинъ, отъ
поробяването до освобождението, като и
съ заслугите на тоя многоотдалеченъ залъ-
граница българолюбецъ.

Градът до 11 ч. бѣ всичко затворено
и представляващо, наистина, празниченъ
денъ.

**Читатели и абонати на списа-
нието „Изъ живота“.** Горното спи-
сание доходжа редовно и се разпръсва
отъ настоятеля му въ гр. Царибродъ, въ
печати цата. Понеже настоятелството е ми-
навало до сега въ 2—3 лица, то по тази
причина може да сѫ останали нѣкое г-да
редовни абонати безъ нѣкой брой. Ако
има такива нека се отнесатъ до настъ.

Сега и за напрѣдъ ще разнасяме ре-
довно, както вѣстниците, тъй и „Изъ жи-
вота“ съ извѣрднитѣ му броеве.

Телефона, София—Буда Пеша е
готовъ буквально и утѣ ще бѫде открътъ.
Въ нашия градъ сѫ поставени 3 жижи,
които да служатъ за справки между София

и Нишъ.

Желѣзничарска вѣчеринка. Ту-
кашнитѣ желѣзничари устроиха семеяна
вечеринка по случай празника на Бълг.
Желѣзн. Съюзъ „20 декември“, която ще
дадѣтъ утрѣ 20 т. м. въ 8½ ч. вечерята
въ кафенето на Соколъ Д. Невлянски. Прѣъ
врѣме на увеселението ще има сказки, де-
кламации, лотария, хора и пр.

Дължимъ да кажемъ, че горното заве-
дение, което е доста удобно за такната
забавления, давани безъ нужда отъ сцена,
е всѣкога на разположението на нуждающи-
щите се отъ такова, както и за посрѣдане
вечери за сеадби, изпращания посрѣдания
и др. т.

Ипотечни заеми. Българската На-
родна Банка отпуска заеми срѣщу ипотека
и текуща смѣтка срѣщу недвижими имоти,
но не и за Царибродъ, защото градъ ни
има частна ругуляция по квартали; затова
обръща се вниманието на общ. кметъ да
разпореди по скоро и снабди града съ
инженер за изработване на регулатицата.

Кражби. Оплакване е постапило въ
околийското управление въ града ни, отъ
Пейя Мадовъ отъ с. Чукувезерь, че прѣди
2—3 дена нощемъ, му било откраднато
отъ хамбара 300 оки чисто жито.

Подозрѣние е хвърлилъ върху П. Ма-
довъ и Ил. Петровъ отъ сѫщото село.

Сѫщо прѣди 3—4 дена е откраднатъ
единъ кошеръ на Димо Стефановъ отъ с.
Недѣлице. Кражбата е извѣршена нощемъ
и отъ неизвѣстни лица.

Настоятелството на Царибродското чи-
галище, като съжалва за отлагането на
готвеното за 12 т. м. представление „Свад-
бата на Кречински“⁴, което отлагане стана
по непрѣоделими прѣчи, явява на Г. г.
гражданитѣ, че продадените тогава билети
ще важатъ за сѫщото представление, ко-
ето ще се даде на втория денъ на Коледа
—вечерята.

На в. „Пазарджикъ“.

Въ идущия брой, нашето мнение.

пристигна най-сетне до жаланото
мѣсто, тамъ вѣто тя виждаше спа-
сението, щастietо, живота на свои-
тѣ дѣца... Сърцето ѝ силно заби,
краката и прѣмалеха, тя се спрѣ
и се замисли—„Ами ако ме хва-
нѣтъ, ако ме затворѣтъ. А тогава
какво ще стане съ дѣбнитѣ мо-
дѣца...“...И разколебана тя рече.
—„Не, ще ме хванѣтъ“—и се по-
върна на двере тичешката, да не
би нѣкой да я е съгледалъ и от-
гатае нѣйното намерение.... И бѣ-
гайки така, тя пакъ се спрѣ и се
запита—„Къде се врѣщамъ? Дома
ли?—Натамъ е студено. Ами дѣчи-
цата ми?—Не, не, ще се врѣна,
тамъ има много дѣрва, господара
нѣщо забѣлѣжи това“—И тя пакъ
се повърна, сърцето и силно туп-
каше. Тя се приближи до вѣнчанинъ

врати.—Трѣщи побиха слабото ѝ
тѣло, краката и трѣпѣра, прѣ-
маяваха—Тя се забрави—замижава-
съ очи, натисна брачата, бѣсна—
вратитѣ се отвориха, тя вѣзе
хвърли зоркъ поглѣдъ на вси стра-
ни и се спусна къмъ купа дърва;
grabна бѣзо неколко кърпеля и
като фьруна хукна къмъ вратитѣ,
изъ улицата, къмъ къщата, тамъ при дѣчицата си.... Тя бяга-
ше, а вѣтъръ я спираше.... Тя
слабѣше, ще падне вече.—но се
още бягаше, напирѣ поглѣдъ не-
обърща... Тя бягаше, а ней се
струваше, че я гонеха господар-
ските слуги, че стражара тичаха
подвръ пакъ, че тревожни сигнали
се чуваха отъ вси страни—«Дръ-
жте крадеца, дръжте крадеца.» Силитѣ ѝ я напушаха, прѣмала-

ваше вече. Тя се спрѣ, захвѣра-
ти вѣтъ и пакъ почна да бяга....
Тя бягаше, а ней се струваше,
че още я гонятъ, че трѣвожните
сигнали се повтарятъ.. И уморена,
разбита, отпаднала духомъ и
физически, тя едва се едвамъ при-
стигна до къщата си, бѣсна на
вратитѣ, влезе вѣтъ и бѣзсила падна на студеното легло безчу-
ствена, въ несвестъ, а дѣцата обляни въ сълзи почнаха да викатъ
—«Майко, огненъ, студено»— а
майката мѣлчеше впила студени
поглѣдъ въ тѣхнитѣ бѣзи лица
дѣцата завикаха—«Майко, Майко
хѣбецъ»—а тя нѣмѣеше прѣъ
тѣхнитѣ сърцеразгирателни писъ-
ци, които подети отъ жестокия
вихъръ се носеха на далечъ изъ
глухия, още спящъ, граъ... (Край.)

VII Бирникъ при Царибродското Финансово Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1254

Явявамъ на интересуващъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Мода Ивановъ, отъ с. Габеръ за погашение дълга му къмъ казната на сума 79 лева 80 ст. по изп. листъ № 507, издаденъ отъ Царибродски Мир. Сдългия, а именно:

1) Нива „Лука“ отъ 2 д. и 2 ара за 60 л. 2) Нива „Колачъ“ отъ 5 дек. и 9 ари за 45 лева 3) Нива „Гладно поле“ отъ 1 дек. и 2 ара за 15 лева

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и нададе 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладнъ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддаль най голѣма цѣна.

Желаещитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжката и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 14/XII 1909 год.
Бирникъ: Митовъ. 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1255

Явявамъ на интересуващъ се че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Каменъ Елеазоръ отъ с. Калотина за погашение дълга му къмъ казната на сума 291 лева 90 ст. по изп. листъ № 6249/8 г. издаденъ отъ Соф. Апел. Сдългия, а именно:

1) Нива „Преслапъ“ отъ 1 д. и 2 ара за 30 лева. 2) Нива „Преслапъ“ отъ 2 д. за 50 лева. 3) Нива „Преслапъ“ отъ 2 д. за 50 лева. 4) Нива „Итжинице“ отъ 1 д. и 1 аръ за 30 лева. 5) Нива „Итжинице“ отъ 1 д. за 30 лева. 6) Нива „Плача“ отъ 6 д. за 120 лева. 7) Нива „Голубовъ овнаръ“ отъ 1 д. и 6 ара за 20 лева. 8) Нива „Голубовъ овнаръ“ отъ 1 д. и 7 ара за 20 лева. 9) Ливада „Бърдо кошаре“ отъ 1 д. и 1 аръ за 40 лева. 10) Ливада „При кошаре“ отъ 2 д. и 4 ара за 60 лева. 11) Ливада „Душкине пади-не“ отъ 9 ара за 20 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и нададе 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладнъ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддаль най голѣма цѣна.

тътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддаль най голѣма цѣна.

Желаещитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжката и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 14/XII 1909 год.
Бирникъ: Митовъ. 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1251

Явявамъ на интересуващъ се че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Стойко и Соколь Георгиевъ отъ с. Бачево за погашение дълга му къмъ Станянската община на сума 682 л. 52 ст. по постановление № 439 издадено отъ Соф. Окр. П. комисия, а именно:

1) Къща, кошара и хамбаръ „въ селото“ съ 300 кв. м. дворно място, за 1000 л.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и нададе 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладнъ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддаль най голѣма цѣна.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и нададе 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладнъ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддаль най голѣма цѣна.

Желаещитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжката и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 14/XII 1909 год.
Бирникъ: Митовъ. 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1253

Явявамъ на интересуващъ се че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Манчо Колевъ отъ с. Рейновци, за погашение дълга му къмъ казната на сума 94 лева 56 ст. по изп. листъ № 442, издаденъ отъ Искрецки мир. Сдългия, а именно:

1) Ливада „Падина“ отъ 7 д. за 30 л. 2) „Вишниче“ отъ 6 д. и 6 ара за 30 л. 3) Нива „Ковачница“ отъ 4 д. и 2 ара за 25 лева. 4) Нива „Ридъ“ отъ 3 дек. за 15 лева. 5) Ливада подъ Леподътъ отъ 3 дек. и 3 ара за 20 лева

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и нададе 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладнъ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддаль най голѣма цѣна.

Желаещитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжката и да наддаватъ.

гр. Царибропъ, 14/XII 1909 год.
Бирникъ: Митовъ. 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1252

Явявамъ на интересуващъ се че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Нишава“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Царибродъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Коля Ивановъ отъ с. Голешъ, за погашение дълга му къмъ Станянската община на сума 682 л. 52 ст. по постановление № 439 издадено отъ Соф. Окр. П. комисия, а именно:

1) Къща, кошара и хамбаръ „въ селото“ съ 300 кв. м. дворно място, за 1000 л.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и нададе 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладнъ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддаль най голѣма цѣна.

Желаещитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжката и да наддаватъ.

гр. Царибродъ, 14/XII 1909 год.
Бирникъ: Митовъ. 1—2

Грандъ Хотелъ „Централъ“

Извѣстявамъ на п. г. клиенти и посѣтители на София, че поехъ съдържателството на до сегашния Грандъ Хотелъ „Централъ“ до Шарени мостъ, който е уреденъ най хигиенично, освѣтление съ електрика, снабденъ съ телефонъ, отопление парно и ресторантъ съ цѣни най улѣренi.

Заповѣдайте Г-да и ще се увѣрите въ горѣспомѣнатото, отъ което ще останете много доволни, а онези Г-да които ме познаватъ и съмъ имъ правилъ прислука, вѣрвамъ че нѣматъ нужда отъ никаква реклама.

Съ отлично почитание:
3—4 Павелъ Костишинъ.

Билети за IX^{та} Софийска Градска Лотария, пристигнаха и се продаватъ отъ ГЛ кол. Г. Миновъ—Царибродъ.